

Καθημερινά Νέα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 30—Αύγουστος—Σ) βριος 1966

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚ ΟΝΔΥΛΗ 40

ΤΗΛ. 525.533, ΑΘΗΝΑΙ

TAX. ΤΟΜΕΥΣ 102

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΗΓΥΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ

Την 29ην Αύγουστου 1966, όπως κάθε χρόνο και έφετος το έξοικλήσι του "Αη - Γιάννη στο παλιό Καστέλλι, έγινίσε μία λαμπρή ημέρα πανηγυρισμού. Από το πρωί άρχισαν να μαζεύονται οι προσκυνηταί —πανηγυριώτες με κάθε μέσον "Άλλοι πεζοί, άλλοι καβαλλάραιοι και οι περισσότεροι όχοί-

μενοι με αυτοκίνητα, τρακτέρ, μοτοποδήλατα και πάσης φύσεως βενζινοκίνητα.

Μετά την Θείαν λειτουργίαν που όπως πάντα την παρηκολούθησαν όλοι οι Καστελλιώτες,, το μεγάλο μέρος των προσκυνητών κατημύθηθη προς το Χόλι Ζαγκανά, όπου κάτω από τα θαβίσκια πλατάνια σπρώ-

θηκαν τραπέζια με τα νηστίσιμα τ' "Αγ - Γιαννιού. Και ενώ τα παιδιά ξεχύνονταν για κρένια «στ' "Αη - Γιανόρεμα» στα Κεφαλαίικα κλίτ. οι μεγάλοι τώστησαν στο γλέντι μέχρι τις έσπερινές ώρες. "Όπως μάς πληροφόρησαν αυτόπτες ούτε ματάγινε ποτέ τέτοιο ξεφάντωμα. Και του χρόνου καλύτερα.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

Τραγί κατεψυγμένο

"Άλλοι καιροί, άλλα ήθη. Με τη κάθε αλλαγή είναι δύσκολο να φύγουν συνήθειες αιώνιες που γαλούχησαν γενιές. "Άλλά είπαμε πώς δεν μπορεί ν' άποφύγουμε το σάφωμα του πολιτισμού, όσο και αν άντισταθούμε.

Δέν πρόφτασε καλά - καλά να μπή το φώς και γέμισαν τα μαγαζιά με ηλεκτρικά ψυγεία, που άποθηκεύουν κάθε λογής παραμμάτια από γλυκά, πάστες μέχρι κατεψυγμένα ψάρια και κρέατα.

Και για κατεψυγμένα ψάρια ή διαφορά θέν είναι μεγάλη από το μπακαλιόρο. "Εμεις έτσι και έτσι δεν είμαστε παραθαλάσσιοι.

"Άλλά ενώ βογοούν τα τσιγκέλια από τα λογής σφαχτά, από τραγόπουλα και γίδες μέχρι μοσχάρια, δεν παρέλειψαν ο μαγαζάτορες να φέρουν και κατεψυγμένα κρέατα.

Πέρασαν πολλές και με όλες τις καλές τους προσπάθειες, ούτε που τους ζύγωνε κανέναις, ούτε που τους ρώτησε κανέναις. "Όπότε άρχισαν σε καθέναν πούμπαινε σπά μισατζιά να του κάνουν και τη σύσταση για το κατεψυγμένο. "Άλλά πέρα βρέχει. "Άς είναι καλά τα τσιγκέλια. Και γιομάτα όπως είπαν «τα κατεψυγμένα άς τα πρώη ό σήρατός και τα βαπάκια».

"Άλλά έσπασε ό λύκος το παδάρι του και σε κάποιια σπιγμή που παρατηρήθηκε μικροέλλειψη στα χασάπικα, κάποιος άποφάσισε να κίμη «ξεδοκιμή» από κατεψυγμένο. Μπή-

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΑΡΟΥΚΑΣ

Ός είχε ήδη προαναγγελθή την 23ην Αύγουστου 1966 εορτάσθη με πσσαν μεγαλοπρέπειαν ή πανήγυρις του "Αγίου Γεωργίου Μπαρούκας ή όποία έχει καθιερωθή πλέον δια την ήμέραν αυτήν.

"Από την προηγούμενη το έσπερας εν μέσω φρασηίας ένιάλη κατανυκτικός έσπερας με συμμετοχήν όλων των συγχωριανών μας και πολλών ξένων. "Η ένιάλησια φωνοαγωνισμένη πλέον με ηλεκτρικό και ό περίε αυτής χώρος, παρείχεν λαμπρόν θέαμα.

Την επομένη μετά την Θείαν λειτουργίαν έσθήθη από έξω από τον περίβολον της Έσκλησίας χορός, το θεάδν δέ και εις τις δύο άγορές του χωριού μας, με συμμετοχή όρχηστρών, έλαθεν χώρον γλέντι πρωτοφανές εις τα χρονιά του χωριού μας, που κράτησε μέχρι πρωίας.

Τα μαγαζιά των: Α. Παπαϊωάννου, Ι. Κολύση και "Ηλία Χαμηλού ένέμισαν από γλετζέδες.

"Εκτός από την κατανάλωσι θαρελών κρασιού, ή κατανάλωσις της μπύρας έντέρισε τα 2.000 μπουκάλια. Μεζέδες άφθονοι και όλοι γλέντησαν με την ψυχή τους.

"Εκτός από τους Καστελλιώτες το πανηγύρι ένίτησαν δια της παρουσίας των με τά των οικογενειών των ό Νομάρχης Φωκίδος κ.

Μιχαλόπουλος ό πολίτευτης Φωκίδος κ. Δ. Χλωρός, ό Λιμενάρχης "Ιτέας, ό Διευθυντής Α.Ε. ΒΟ-ΕΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ κ. Κ. Καστριώτης, ό Τμηματάρχης Νομαρχίας Φωκίδος κ. Κηιστόπουλος, ό προϊστάμενος του Νομαρχιακού Ταμείου κ. Πάζας, ό υπάλληλος της Νομαρχίας κ. Ντόσκας, ό μη-

χανικός κ. "Αργύριος Μπίλιος, ό υποδιευθυντής Α.Τ.Ε. "Αμφικλείας κ. Κολένσας, ό έπόπτης γεωργικών συνεταιρισμών κ. Παναγιωτόπουλος, ό γαιοπόνος κ. Μπακαστάμος, ό καθηγητής της γυμνασιακής κ. Μασουειδής και πάρα πολλοί άλλοι. Και του χρόνου καλύτερα.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Τα οικονομικά της Κοινότητός μας είναι πενιχρά και θελήσασίτων δέν προβλέπεται, ειμή μόνον εάν ό κ. "Υπουργός της Γεωργίας ποραχώρη μέρος έλατοδάσους προς έκμετάλλωσιν εις την Κοινότητά μας. Θά ήθέλαμε να έχωμεν επί αυτού την γνώμη του.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ

"Η έπισκευή του Δημοτικού Σχολείου, ως είχαμεν γράψει εις πο προηγούμενον φύλλον μας, ήρχισεν και έπεραιώθη μόνον ή σκεπή. Δέν άποπερατώθη όμως ολοσχερώς ή έπισκευή λόγωσιν διατί. Παιρακελιώμεν τον κ. Νομομηχανικόν Φακίδος να μεριμνήση δια να έπισπεύση ό ανάδοχος εργολάβος την άποπεράτωσιν.

ΑΦΙΕΙΣ ΓΕΩΠΟΝΙΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ

"Αφίχη ό Γεωπόνος κ. Πάβλης ής "Υπηρεσίας "Εγγύων Βελτιώσεων από τας Θήβας δι' άναγνώσιν και μελέτην της τοποθεσίας αι της ιδιαιτέτητος κατασκευής ου φράγματος, έρενήσας όλόκληρον την περισηήν από του Πύργου μέχρι του Λιθοπύργου. Παιρακαούμεν την Υ. Ε. Β. Θηβών με άσαν δυνατή ταχύτητα να μεριμνήση δια την περαίωσιν του ζωικού αυτού θέματος του χωριού ας.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΣΙΤΟΥ

ΜΜε την τιμήν των δραχμών 2.000 κατά κίλων συνεπληρώθη ή συγκέντρωσις σίτου στο χωριό μας, ή όποία φέτος υπερέθη τους 250 τόνους.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

—Τὴν 9.9.66 ἡ κ. Ἐλένη Εὐθ. Κουπρούμπα ἔτεκεν ἐν Ἀθήναις θήλυ τέκνον. Τὰ «Κ.Ν.» εὐχονται ὀλοφύχως νὰ τοὺς ζήση.

—Τὴν 20.7.1966 ἡ Ἀννίκα Δημητρίου Σκουρτιά ἔτεκεν ἐν Ἀθήναις ἄρρην. Τὰ «Κ.Ν.» εὐχονται νὰ τοὺς ζήση.

Γαπίσεις

— Τὴν 7.8.1966 ἡ κ. Ἐλένη Κρέππα ἐκ Λομίας, ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολλημθήθρας πὸ ἄρρην τέκνον τοῦ συμπολίτου μας κ. Νικολάου Εὐθ. Ἀποστολοπούλου, ὀνομάσασα αὐτὸ Εὐθύμιον.

Τὴν 14.8.1966 ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Γεωργίου Παλαιοῦ Καστελλίου ἡ Γεωργία Νικολοπούλου, ἰκάτοικος Ἐλλατείας ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολλημθήθρας πὸ θήλυ τέκνον τοῦ Δημητρίου Γουναίρη, κατοικοῦ Ἐλλατείας, ὀνομάσασα αὐτὸ Ἐλένη.

—Τὴν 15.8.1966 ἡ κ. Χαρίκλεια Ἀγγελιοπούλου ἰκάτοικος Ἀθηῶν ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολλημθήθρας τὸ θήλυ τέκνον τοῦ συμπολίτου μας, κ. Ἀλεξάνδρου Π. Μανδάλου, ὀνομάσασα αὐτὸ Παναγιώτα. Τοὺς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήση.

—Τὴν 15.8.1966 ἐξοπεύθη τὸ ἄρρην τέκνον τοῦ κ. Ἰωάννου Ε. Μασσακού, ὀνομασθέν Εὐάγγελος, Ἀνάδοχος ἡ κ. Γιαννούλα Μασκρινιώτου ἐκ Μαριολάτας. Τοὺς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήση.

! κε σὲ κάποιον ἀπὸ τὰ μαγαζία μας καὶ ζήτησε:

—Τραγὶ κατεφυγμένο ὑπάρχει;

Ἐπιθυμία μου ἦταν ὄρατος καὶ ὁ ἐπισκεπτικὸς πρὸς τὸν ὄρατο. Ἄλλὰ ὁ ἰδρώτας τοῦ κατασηματωμένου ἀκόμα πρὸς πολλὸ ὄρατος, μέχρι πού νὰ πείση τὸν πελάτη πῶς ἐκεῖ πού βγαίνουν τὰ κατεφυγμένα δὲν ὑπάρχουν γίδια.

Κι' ἔφυγε σχεδὸν βρίζοντας, ὄχι γιὰ τὴν ἔλλειψη τραγοκατεφυγμένου τόσο, ὅσο πού ὑπάρχει τόπος χωρὶς γίδια.

Θ.

Ἀρραβῶνες

—Ὁ ἐκλεκτὸς συμπολίτης μας κ. Χρήστος Γ. Παπαγεωργίου, ἰδιοκτήτης τοῦ τουριστικοῦ ξενοδοχείου «ΑἰΠΟΛΛΩΝΙΟΝ», ἐν Λομίᾳ ἀντήλλαξεν δασκυλίους ἀρραβῶνας μετὰ τῆς ἐκ Λαρίσης ἐκλεκτῆς διδος Ἀθανασίας Χατζηαντωνίου. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου τὰ Καστέλλια εὐχεται ταχεῖαν τὴν στέψιν.

—Ἡ δις Παναγιώτα θυγ. Σπ. Κουπρούμπα ἀντήλλαξεν δασκυλίους ἀρραβῶνας μετὰ τοῦ κ. Ἀντωνίου Μαλλιάρου ἐκ Μυτιλήνης. Τοὺς εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν. Δ.Χ.— Γ.Μ.

—Ἡ Δ)νὶς Βίβου Ι. Μοκρῆ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔδωκεν ἀμοιβάσαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τοῦ κ. Εὐαγγελίου Μπαδά. Τοὺς εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Γάμοι

—Τὴν 11ην Σ)θρίου 1966 ἐτέλεσθησαν ἐν Πειραιεῖ οἱ γάμοι τῆς διδος Μαίρης θυγ. Ἀθανασίου Δουκά μετὰ τοῦ κ. Σταύρου Μιντασίου. Τοὺς εὐχόμεθα ὀλοφύχως βίον ἀνθόσπαρτον.

—Ὁ κ. Ἰωάννης Ἀθαν. Μοκρῆς τὴν 11ην Σεπτεμβρίου 1966 ἐτέλεσεν τοὺς γάμους του μετὰ τῆς διδος Φιλιάς Γ. Μοκρῆ εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Αἰγάλεω. Τοὺς εὐχόμεθα νὰ ζήσουν.

Ἀφίξεις

—Ἀφίκετο ἐξ Η.Π.Α. ἡ κ. Χρηστίνα σύζυγ. Γεωργίου Κοράκη, τὸ γένος Γ. Σταματέλου μετὰ τοῦ τέκνου της πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν γονέων της.

Πένθη

—Ἐν μέσῳ θαυμάτης ἀδύνης ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις τὴν 8.9.66 ὁ Γεώργιος Δ. Τσακνιάς. Ὁ μεταστάς ὑπῆρξεν ἓνα ἀπὸ τὰ φαινόμενα τῶν αὐτοσημιουργήτων ἀνθρώπων. Μόνος χωρὶς καίνα ἐφόδιο καὶ καμμιά ὑποστήριξη παρὰ μόνον τὴν κολλασύνη του καὶ τὴν προθυμία του ἔφυγε ἀπὸ τὸ χωριὸ μικρὸς γιὰ νὰ σταδιοδρομήσῃ λαμπρὰ εἰς τὸν τομέα του, χαίρων ἐκ-

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Εἰς τὴν λαβοῦσαν τὸ πτυχίον της ἐξελεθούσαν ἐκ τῆς Σχολῆς Ἀρχιτεκτόνων τοῦ Ἐθν. Μετσοβείου Πολυτεχνείου μετὰ τὸν βαθμὸν ἀριστα συμπολίτιδός μας Β. Βούλαν Ἀθ. Χρόνη, εὐχόμεθα λαμπρῶν ἰσπαιδοδρομῶν. Τὰ «Κ.Ν.»

πιμήσεις καὶ ἀγάπης ἀπ' ὅλους ὅσοι τὸν γνώρισαν. Στὴν οἰκογένειά του διαβιβάσαμε τὰ θερμά μας συλλυπητήρια καὶ εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους προσηγορίαν.

— Τὴν 12.9.66 ἀπεβίωσεν ἐν Λομίᾳ καὶ ἐκηδεύθη ἐκεῖ ἡ κ. Ἀργυρὰ σύζ. Ἠλιά Βέλλιου. Ὅπως ὅλες οἱ Καστελλιώτισσες μανάδες, ἔτσι καὶ αὐτὴ ἔγινε θυσία γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν της καὶ τὴν προκοπὴ τους. Εὐτύχησε νὰ τὰ εἶθῃ ὅλα ἀπὸκατασημένα καὶ μετὰ παιδιὰ. Εἰς τὴν οἰκογένειά της καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς συμπολίτας μας Ἠλία Ι. Βέλλιου καὶ τὰ τέκνα της Παύλακαρπον καὶ Ἰωάννην Βέλλιου καὶ Ἰούλιαν Ἰακμνῆ, Ἐλένην Τσεκούρα καὶ Βούλαν ἸΚολοφωτιά τὰ Καστελλιώτικα Νέα διαβιβάζουσαν τὰ θερμά συλλυπητήριά των.

—Τὴν 17.9.66 ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη σπὸ χωριὸ μας ὁ Κώστας Ι. Χαλιπαρὰς ἐκ συγκαπηθῆς καρδιάς. Ἡ ἀδύνη ἡ ὁποία ἐπληξεν τὴν οἰκογένειά του εἶναι θαθεῖα. Ὁ μεταστάς ὑπῆρξεν ἀπὸ τοὺς πλείον, ἀκραίφεις συμπολίτες μας, τοὺς πλείον γλιετζέδες καὶ τοὺς πρὸ ἀγαπητοὺς. Πάντοτε γελαστός, πάντοτε ἔτοιμος νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὅλους. Τὰ Καστελλιώτικα Νέα συλλυποῦνται θερμῶς τὴν οἰκογένειά του.

—Τὴν 6.9.66 ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐν Γραβιά ὁ Ἀλέκος Α. Κακιαρὰς. Τὰ «Κ.Ν.» συλλυποῦνται θερμῶς τὴν οἰκογένειά του.

—Ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐν Γραβιά τὴν 14—4—66 ἡ Κλεῖω Α. Καζακοπούλου ἐτῶν 62.

—Ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐν Γραβιά τὴν 7.9.66 ὁ Ἰωάννης Κ. Μανανὰς.

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ

Διπλοπροσκήνυμα

Ρεσιφάνηκ ἡ μαγιάτικη μέρα, ξύπνιο πὸ χωριὸ ἀπὸ θαιμιά, στὰ παληράμπελα τὸ θῆκε πέρα ὕ ἀργονεβαίνειν σωστὴ μιμηγική.

Στὸ παληκάστειλο σύγκορμο πάει, στὸν Ἀη Γιώργη νὰ λειπομρήσῃ τὸ Ἰνὸ Καστέλλι, τώρα τὸ Μάη. Ἄγιο καὶ τὸποὺς νὰ προσκυλήσῃ.

Λοιμπροντυμένη τὸ δέχετ' ἡ φύση μετὰ μιμητίες, δουλοῦθια καὶ χλόη, ἐγερτήρη χηπιὰ πὶ κοτσάφι, γλυκεῖα μουσική παίζει τ' ἀψιδόν.

Χοιρομόσυνα σημαίν' ἡ κομπάνα, τὴ ζωὴ στὰ χολάσματα φέρνει ἀντιλαλαεὶ ψηλά ἡ Γκιώνα καὶ ὁ Παππάς μετὰ κατὰνυξὶ ψέλιε.

Στὰ θαθίσικια ἐλάτια πὸ κάτω σουφλισμένα ἀρνιὰ προδοφίνουαν, μετὰ ξοιθὸ κροαίσι, ιραφινάτο, τὰ ποπήρια γιομίζουσαν καὶ πίνουσαν.

Στὴν αὐλὴ τ' Ἀη Γιώργη χαρούουσαν λιγερὲς κεπέλλας μετὰ χάρη, τὰ παιδιὰ χοιρομῆλια μασάζουσαν καὶ πηροῦν σὰν ἀρνιὰ σπὸ χορτάρι.

Ἄντρες, γυναῖκες, νέοι καὶ γέροι προσκυλάνε τὸν Ἄγιο, τὸ χῶμα, Χαίρετάνε πριγύρω τὰ μέρη καὶ ἓνα τόφο πού σώζετ' ἀκόμα.

ΔΗΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Οἱ Δημοδιδάσκαλοι τοῦ χωριοῦ μας κ. Ι. Ζαγκανὰς, τῆς Μαριολάτας κ. Ι. Μοκρῆς καὶ τῆς Ἰτέας κ. Α. Παπαμικολάου, λόγω συνταξιοδότησεως των μετὰ μακρὰν εὐδαιμονοῦ σταδιοδρομῶν, ἀπεχώρησαν τῆς ἐνεργουῦ ὑπηρεσίας.

Ἡ εὐγνωμοσύνη ὅλων ὄσων διετέλεσαν μαθητὰ των τοὺς συνοδεύει ἐσῶσι.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΑΤΕ ΤΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΕΙΣ ΣΑΣ ΣΤΟΝ ΤΑΜΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΚΑΝΤΖΟΝ, Ο-

ΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ, ΑΡ. 40 — ΑΘΗΝΑΙ. ΕΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΤΟ ΚΥΤΙΝΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ κ. Γ.Β.Κ.

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὴν κατοχέρω ἐπιστολὴν ἀναφερομένην εἰς τὸ ἀνακινηθὲν ἐσχάτως ζήτημα περὶ τῆς μετονομασίας τοῦ χωριοῦ μας:

Ἄξ. Κε Διευθυντά,
Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰ.Π.Π. ἐκτιθεμένων, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 26)66 φύλλον τῆς ἐφημερίδος, ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν συνοπτικῶς:

α') Ἐπὶ τῆς εὐρέσεως τῆς ἄκρης τῆς ἱστορίας τῶν Δωριέων, ἐκ τῆς μελέτης τοῦ τοπικοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου, —προοριζομένου δι' ἄλλον σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐντέχνως ἀπεσιώπησεν, — τῶν προσηγμένων δημοσιευμάτων καὶ ἄλλων πηγῶν τὰς ὁποίας δὲν ἀναφέρει. Ὅτι, τὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα προσηγθέντα δημοσιεύματα, ὅπως καὶ τὸ ἰδικόν του, διὰ τῆς συρραφῆς πλείστον ἀσαφειῶν καὶ περισσοτέρων σφαλμάτων, μᾶλλον ἐσυσχέτισαν παρὰ ἐποποθέτησαν ὁρθῶς τὰ ἱστοριογεωγραφικὰ δεδομένα.

Ὁ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2)63 φύλλον τῆς ἐφημερίδος λ.χ. καταπισσθεὶς μὲ τὰς ἱστοριογεωγραφικὰς μελέτας «Περὶ Δωριέων», ἀδιανοήτων διὰ τὴν ἀντικειμενικότητα καὶ διαφανῶν δι' ὅλα καὶ πρὸς πάντας καὶ μ' αὐτὸν τὸν Στράβωνα, οὕτως παραθέτομεν ὁλόκληρον τὸ χωρίον, (Γεωγρ. Θ'), «... οἰκίσαντες, ἦν φασι μνηροπόλι τῶν ἀπάντων Δωριέων πόλεις δ' ἔσχον, Ἐρινεόν, Βόιον, Πίνδον, Κυτίνιον ὑπέκεινται δ' ἡ Πίνδος τοῦ Ἐρινεοῦ παραρρεῖ δ' αὐτὴν ὁμίονιμος ποταμός, ἐμβάλλον εἰς τὸν Κηφισὸν οὐ πολλὴ τῆς Ἀλφειᾶς ὑψῶθεν τινὲς δ' Ἀκύφαντα λέγουσι τὴν Πίνδον...», τοποθετεῖ τὰς πόλεις τῆς Δωρικῆς Τετραπόλεως, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Βοιωτικοῦ Κηφισοῦ καὶ τὰς σπηγὰς αὐτοῦ παρὰ τὴν ἐπὶ τῆς Γκιῶνας Καλασκοπῆν. Ἄγνων καὶ τὸν διασχίζοντα τὰ Καστέλλια Πίνδον ἢ Ἀκύφαντα ἢ Καγενίτην καὶ τὸν Φωκικὸν Κηφισόν, ἐπέφερε πλήρη γεωγραφικὴν σύγχυσιν, τὴσον τῆς Δωρικῆς τοποθετήσεως ὅσον καὶ τῆς σημερινῆς. Ἀλλὰ χάρις εἰς τοὺς συντάκτας τῆς ἐφημερίδος καὶ μένον, —οἱ ὁποῖοι προφανῶς ἐνδιαφέρονται δι' ἄλλους

σπουδαιότερους σκοποὺς, — δὲν εἶδαμε ἀκόμη καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Γ. Κυτίνιου, εἰς τὰ ὅσα τοῦ καταλογίζει εἰς τὰ προσηγόμενα φύλλα ὁ αὐτὸς ἱστοριογράφος γιὰ νὰ σχηματίσωμε σαφὴ γνῶμην περὶ τῆς πραγματικότητος καὶ νὰ πλησιάσωμε τὴν ἄκρη.

β') Τὰς γειτονικὰς πόλεις τῆς Φωκίδος, Τιθρώνιον, Δρυμαίαν, Ἀλφειαν, Χαράδραν καὶ τὴν Λοκρικὴν Τάρφην, κατοικοῦμεν ἀπὸ χρόνους ἰσχυροῦς Ἀλφειεῖς, δὲν κατέλαβον οἱ Δωριεῖς οὔτε διὰ τῆς βίας, οὔτε βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ Φιλίππου τῆς Μακεδονίας. Κανένας συγγραφεὺς δὲν ἀναφέρει τοιοῦτον τι, ὁ Καθηγητὴς μάλιστα Μαρινάτος τονίζει εἰς τὰ Πανεπιστημιακὰ του μαθήματα ὅτι, «Οἱ Δωριεῖς οὐδέποτε ἐχρησιμοποίησαν βίαν... πάντοτε καὶ παντοῦ προσήρχοντο ὡς φίλοι.

Αἱ ἀνωτέρω πόλεις, ἐκτιμῶσαι τὸ προοδευτικὸν Δωρικὸν πνεῦμα καὶ τὰς ἐξαιρετικὰς διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολιτικοοικονομικὰς ἀρχὰς τῆς ἰσοπολιτείας των, προσχώρησαν οἰκειοθελῶς. Ἰδὲ καὶ ἔβηρον Γ. Κυτίνιου εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 20)65 φύλλον τῆς ἐφημερίδος.

γ') Οἱ κατοικοῦντες τὴν κοιλάδα τοῦ Δάφνου, νῦν Μόθρου, δὲν ἐσφετερίσθησαν τὴν ὀνομασίαν «Δωριεῖς», ἀλλὰ κληρονομικῶς διακαίωματι οἰκειοποιήθησαν αὐτὴν, ὡς ἀγνὰ τέκνα τῶν Δωριέων, ὅπως καὶ οἱ κάτοικοι τῆς «Γραβιάς», παρὰ τὰ ἀντίθετα τοῦ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2)63 φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἐκτιθέμενα τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἱστοριογεωγράφου.

Οἱ Δωριεῖς, ἀφοῦ ἐφύτρωσαν, ὅπως μᾶς λέγει ὁ Β. Δωριεύς, στὴν Λυκόρροια (Καστέλλια), ἀπὸ τὸν Δευκαλίωνα καὶ τὴν Πύρραν, εἰς τὸν ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν ὄρεων, τοῦ Παρνασσοῦ, τῆς Γκιῶνας, τῆς Οἴτης καὶ τοῦ Καλλιδράμου περικλειόμενον, περιωρισμένον καὶ ἄγονον χώρον, (Μοῦκος, Μάερος, Κυλίμης, κλπ.), πιεζόμενοι ἀπὸ τοὺς ὀμόρους, Φωκεῖς, Μαλιεῖς καὶ Οἰταῖους, ἀνέπτυξαν ἴδιον πο...

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Σειρὰ ἄρθρων γραμμένων ἀπὸ ἐκπαιδευτικῶν

• Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

Δὲν φαίνεται πόσο ὑπέροχη εἶναι αὐτὴ ἡ ἰαγωγή τῆς κατὰ στάδια αὐτοανάπτυξης, ποὺ στηρίζεται μισοῦσα στὶς καλὲς συνήθειες ποὺ διδάξαμε στὸ παιδί. Ἐθέλει ὁμως ἀπεριόριστη ὑπομονὴ καὶ ἰσχυροβία. Καὶ πρέπει ἀκόμα νὰ τὸ φυλάξουμε ἀπὸ τὶς ἰσχυρὰς ἰσχυρὰς ἐπιβουλάς, ἀπὸ τὸ πειραχάξαιμα π.χ. τῆς γαστρίδας ποὺ τὸ κάνει ὅλα τὰ χατήρια! Ἀλλὰ κυρίως, μὲ καλὴν τὴν πρόποσιν μὴ δὲν πρέπει νὰ δεῖ ἢ νὰ κούσει νὰ μαλάνουν οἱ γονεῖς του. Ἔχει μεγάλη ἀντιλήψη, ὅση δὲν τὸ πιστεύετε, καὶ πολὺ γρήγορα θὰ βρεῖ τὸν τρόπο νὰ ἐκμεταλλευθῆ τὴν κατάστασιν, ζητώντας ἀπ' τὸν πατέρα ὅτι τοῦ ἀπογορεύει ἢ μητέρα, κ' ἀντιπρόσφορα.

Βλέπουμε λοιπὸν, βῆμα—βῆμα, τὸ μικρὸ μας νὰ μεγαλύνει καὶ ἐξοικονομᾷ ἀπ' τὴ μητέρα του καὶ νὰ παρουσιάζει πιά δική του προσωπικότητα. Ὁ χαρακτήρας ποὺ θὰ ἔχει σὰ θὰ μεγαλώσει ἀναγράφεται ἀπὸ τώρα, καὶ τώρα, ἀπὸ κλειστικὰ τώρα, εἶμαι ἢ ὅρα ποὺ θὰ καθοδηγήσομε τὸ χαρακτήρα του ποὺ γινεῖται. Ὅ,τι εἶαι πρὸ παιδὶ ἀπὸ τὰ 3-6 χρόνια του, θὰ εἶναι γιὰ πάντα. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἡλικίαν, ἀρχίζει ὁ ρόλος τῶν γονῶν στὴν παιδαγωγίαν. (Καὶ γιὰ νὰ γίνω σαφέστερος, ἐπειδὴ στὸ στάδιο αὐτὸ ὅλα τὰ πράγματα φαίνονται ἀπὸ τὸ παιδί ὡς ἀπαισιῶν, οἱ γονεῖς θὰ τὸ μωρῶσουν παίζοντας μαζί του.

Πιστεύετε ὅτι μπορεῖ νὰ μάθει καλεῖς κάποι ἀπὸ τὸ παιγνίδι; Θὰ μὲ ρωτήσετε. Ἐ, λοιπὸν, τὸ παιγνίδι, τὸ παιγνίδι ἀριστοτελεῖ σ' αὐτὴν τὴν ἡλικίαν μὲ τὴν ἐργασία τοῦ μεγάλου. Τὸ παιδί θὰ ἐργάζεται καὶ θὰ μαθαίνει παίζοντας.

Τρία ζητήματα ἔχομε λοιπὸν, νὰ ἐπιμεταπύσομε. Ἰνὰ κατοικήσομε μὲ τὸ κακὸ στὴ γένεσίν του, νὰ τοῦ πλάσομε τὸ καλὸ, καὶ τὸ ζήτημα τῆς συμπεριφορᾶς μας ἀπέναντί του.

Ἰεν Δώστε του ὅσο τὸ δυνατό μεγαλύτερη ἐλευθερία σὲ συνδυασμὸ μὲ αὐστηρὴ πειθαρχία. Τὸ παιδί ποὺ στὰ πρῶτα του χρό-

καὶ τὴν καθαριότητα, εἶναι φυσικὸ νὰ δέχεται τὴν ὑπακοὴ ἀσυζήτητα. Τὸ γερὸ παιδί ἀγαπᾷ εὐλακρινὰ τοὺς γονεῖς του. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο πρέπει νὰ προσέχομε τὴν ὑγείαν του. Ἡ ὑγεία εἶναι ἡ προϋπόθεσις γιὰ ὅλες μας τὶς προσπάθειες καὶ τὸ παιδί σὺν πρέπει νὰ ζεῖ, ἀπλᾶ, φυσικὰ, κατὰ κάποιον τρόπο πρῶτόγονα. Ὅχι μολοκὸ κρεββάτι ἀπλᾶ καὶ θρηπτικὴ τροφὴ ὅχι φυσικὸ λοχώνευση, φυσιοκρατικὰ εὐρύχωρα γιὰ νὰ κινῆται ἐλεύθερα, καθαρὸς ἀέρας καὶ κίνησις. Κάμετε τὰ παιδία σας νὰ ἀγαπήσουν τὸ ὑπαίθερον, κ' αὐτὸ βέβαιον τὸ δικὸ σας παράδειγμα θὰ τὸ ἐμπνεύσει. Μάθετε τὰ παιδία σας νὰ μὴν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν βοήθειαν κανενός, νὰ ἀντιμετωπίζουσι τὰ ἴπνια μόνον τους, καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ριζώνετε καλὰ τὴν ὑγείαν τους, τοὺς ἰσορροπεῖτε τὸ μερικὸ σύστημα, τοὺς διαπλάθετε βολικὸν χαρακτήρα.

Δὲν θέλω νὰ πῶ πὼς πρέπει νὰ κάμετε τὰ παιδία σας σπαρτιάτες, δίχως καμμίαν ἀνεσις, ἀλλὰ πολλοὶ γονεῖς, ποὺ τὰχα ὑπεραγαποῦν τὰ παιδία τους, ἀπὸ τὸν φόβον τῆς ἀρρώστειας τὰ κάνουν μὲ τὶς φροντίδας του τόσο μισμάρθητα ποὺ συνηθῶς ἀρρωσταίνουν. Συνάχεια κρυολογήματα, λογιῶν—λογιῶν ἀρρώστεις καὶ παρομοιεύουν παρ' ὅλες τῆς ἀδύνατης προφυλάξεις. Γράφτετο λοιπὸν καλὰ στὸ μισολόσας: Σκληραγωγία. Ἐἰδὼ δὲν παραλείπετε νὰ τὰ περιποιοθήτε ὅταν εἶναι ἀρρωστα, παραλείπετε ὡς τόσο τὶς περισσότερες φορές νὰ τὰ σκληραγωγῆσετε ὅταν δὲν εἶναι ἀρρωστα, παραλείπετε νὰ τὰ ἐμμετε πρὸ γερὰ. Γιατὶ τὸ γερὸ παιδί, γίνεσται καὶ ὑπάκουος χωρὶς πολὺ κόπο. Τὸ παιδί ὡς ἐφτά χρόνων πρέπει νὰ ὑπακούει ἀπόλυτα. Ἐἰδὼ ἀκριβῶς πρέπει νὰ σημειώσετε ὁρισμένους παρατηρήσεις γιὰ νὰ μὴν παρεξηγηθῆ ὁ λόγος μου γιὰ τὴν ἀπόλυτη ὑπακοή, νὰ μὴν πιστεύετε δηλαδὴ ὅτι γιὰ νὰ ὑπακούσῃ τὸ παιδί ἐπιτρέπεται καὶ κάθε μέσο, πρᾶγμα ποὺ θὰ δικαιολογοῦσε τοὺς αὐτοσχέτους γονεῖς νὰ μετατρέψουσι τὰ παιδία τους σὲ σκληράκια. Συνεχίζετε

Η ΣΥΓΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ Σ.Ε.Κ. ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

— Στην Κοινότητά μας διεβιβάσθη ή ύπ' αριθμ. 1.3788.538 Ω 2)65)26.8.66 έγγραφος γνωστοποίησης των ΣΕΚ δια της οποίας καθίσταται γνωστόν ότι έφ' έξης τα λεωφορεία — αυτοκίνητα των ΣΕΚ (Μπαράλλου —) ίτέας θα σταθμεύουν σε τρία σημεία του χωριού μας, ήτοι: εις τόν Χλωμόν, εις τήν οίκίαν Ι. Κόλλια και εις τήν Άγοράν Λιβάριου προς έξυπηρέτησιν των επίθετων. Στά σημεία αυτά θα τοποθετηθούν και πινακίδες με τήν ένδειξιν «ΣΤΑΣΙΣ».

ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Πολλοί Καστελλιώτες και άλλοι φίλοι των έπιπέδικων έφέτος τ' χωριό μας και παραθέρισαν σ' αυτό. Είναι άλήθεια ότι μετά τ' νερό και τ' ηλεκτρικό τ' χωριό έμφανίζει όλα τ' παραύτητα και όλες τ' ανέσεις για να παραθερίση και νεί. Μόλιπα ή τακτική μετάβασις εις τ' Χάνι Ζαγκανά προσδίδει ιδιαίτερο γούητρο και εύχαρίστηση στη παραμονή. Τού χρόνου προβλέπεται κοσμική αίσια.

Η ΟΔΟΣ ΛΥΚΟΡΡΑΧΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ

Επιπροσάρουμθα έπι μέσα εις τήν Κοινότητα Αποστολιάς έγινε ασφαλτόστρωσις 800 μέτρων τής οδού. Ηδη ένεκρίθη πίστωσις 500.000 δραχμών δια τήν άνακατασκευή τής οδού από Λιβάριου μέχρις Αποστολιάς.

ΤΟ ΠΟΣΙΜΟΝ ΥΔΡΟΝ

Μαγάλη σπατάλη ποσίμου ύδατος παρατηρήθη έφέτος τ' θέρος εκ μέρους των συμπολιτών μας. Και τούτο διότι μερικοί τ' νερό τ' υδραγωγείου τ' χρησιμοποιούσαν δια τ' πότισμα των κήπων, με άποτέλεσμα ή παροχή του ν' γίνεται μόνον κατά τήν ήμέραν και ν' διακόπτεται τήν νύκτα εις έάρος του σπόδου. Φυσικά εάν τούτο έπαναληφθή και κατά τ' έρχόμενον θέρος, πρέπει ή Κοινότης ν' θέλη υδρομετρήτας. Άλλα λύσις δέν υπάρχει.

Π ρ ο ς

Τά «Καστελλιώτικα Νέα» Τά Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον Εύαγγελιστρίας Καστελλίου άπειύλει θερμάς εύχαριστίας πρὸς τοὺς άποστειλάντας συνδρομάς ύπέρ τής Έκκλησίας εις τοὺς κατωτέρω:

1) Εύρηπίδην Σταθόπουλον δρχ. 500. 2) Άνθούλαν Λ. Πρινοπούλου, Ταξιάρχην Λέζον και Παναγιώτην Κ. Στοιματέλον άποστειλάντας άνά 100 δρχ. έκαστος. 3) Καίτην Π. Βέλλιου 100 δρχ. δια Παιίδ. Χαρά.

Τέλος τόν κ. Δημ. Πριάβολον θεωρεῖ ύπαχρέωσιν του ν' τόν εύχαριστήσῃ παρά τήν ύπεμονήν του και τήν άπαιτήσιν ν' μη έλθῃ εις φάς ή άπιστολή άραιών ίερών σκευών δια τήν Θείαν Λειτουργίαν μεγάλης άξίας.

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΠΟ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ ΑΜΦΙΣΣΗΣ — ΜΠΛΑΛΛΟΥ ΕΙΣ ΑΓΟΡΑΝ ΛΥΚΟΡΡΑΧΟΥ

Δια τής ύπ' αριθμ. 7695)19.8 66 άποφάσει του κ. Υπουργού Δημοσίων Έργων, έχορηγήθη πίστωσις δραχμών 500.000 δια τήν βελτίωσιν και συμπλήρωσιν τής κομμωτικής οδού από τήν διασταύρωσιν εις θέσιν «Πατηθίρις» τής οδού Αμφισσης — Μπαράλλου μέχρι τής Άγοράς Λιβάριου.

Επίσης ένεκρίθησαν 300.000 δραχμές για τήν κατασκευή τής έπαρχιακής οδού από τήν διασταύρωσιν οίκιας Ι. Κόλλια μέχρι Άγίου Γεωργίου Μπαρούκας μέσω τής Άγοράς και τήν διαμόρφωσιν πλατείας. Πληροφορούμθα ότι ό δρόμος θα γίνῃ σύγχρονος από τισμέντο.

ΠΑΛΙΝ ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ

Παρά τας άναζητήσεις δι' έξυπρον χώρον κοπυλάνου δια τήν άεγείρισιν των λουτρών χορηγήσε κ. Δ. Παπαδάκη εξ ΗΠΑ, μέχρι πημής εύξεις παρεχώρησεν σχετικόν χώρον ταύτα άνευ σχολίων

Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ Κ. Ι. ΚΟΤΣΙΜΠΟΥ

Άληθινόν σπολιδί του χωριού μας έγινε ή άποπερασθείσα νεόεικτος οίκια του συμπολίτου μας κ. Ι. Κοτσιμπού. Η κατασκευή τής είναι τελείως σύγχρονη με φητισμόν, ύδρευσιν και όλα τ' σύγχρονα κειμήρια. Μακάρι ν' τόν μιμνήσων και άλλοι συχωρισνοί μας.

ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΑΠΟΘΗΚΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Με χορηγηθείσαν πίστωσιν εκ δραχμών 20.000 από Δ)νσιν Γεωργίας Φωκίδος τού Υπ. Γεωργίας ως έπίσης και έτέρων δραχμών 60.000 από Άγροτική Τράπεζαν εκ τών άσφαλιστηρων αύτης πρὸς τόν Γεωργικόν Συνεταιρισμόν του χωριού μας, ολοκληρώθη ή κατασκευή τής επέκτάσεως των άποθηκών του.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Μετά τήν πιστοδότησιν τής δικαιώσεως τής οδού από οίκια Ι. Μπαρούκας και έφ' όσιν αύτη πρόκειται ν' κατασκευασθή τελείως σύγχρονη εκ τισμέντου, παρακαλούται οι παρίθιοι ν' παραχωρήσιν άνευ περισκομιμάτων εις τήν Κοινότητα όσον τόσον χρειάζεσθαι γ' ά ν' έπιτελεσθή τ' θαυμάσιον τούτο έργον εις τήν Κοινότητα φιλικά επί άποζημιώσε.

ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΤΟ ΚΥΤΙΝΙΟΝ

Συνέχεια εκ τής 3ης σελ. Λιτικοοικονομικόν κοινοβιακόν σύστημα, έδημιούργησαν ίδια ήθη και ήθημα, έφάρμοσαν υπό τόν Αιγυμιόν τους πρώτους άνθρωπίνους Νόμους (Πίνδαρος), έλάτρευσαν μετ' πάθος τόν θεόν του φωτός Φοίβον Απόλλωνα και όταν πλέον έπολλυλαπλασιάσθησαν και δέν τους χωρούσε ό τόπος, έζήτησαν διέξοδον έπιβιώσεως.

Τήν κοιλάδα του Φωκικού Κηφισού κατείχον οι ίσχυροί Αιολείς τής Φωκίδος, από τής Λιλαίας μέχρι τής Χαλωναίας και έκειθεν οι Βοιωτοί, άπόγονοι του άδελφου του Αιάλου Βοιωτού, και οι Δωρεείς ήσαν άνίσχυροι ν' εκτοπίσωσι. Τό ίδιο συνέβαινε και με τους Μαλεις τής Φθιώτιδος, ή δε δραχώδης στενωπός του διασχίζοντος τήν Γραβιάν χειμάρου Χαράδρου, τής οποίας ή έξοδος κατείχετο από τους Αιολεις τής Έσπερίας Λοκίδος (Άμφισσα, Οιάνη, κλπ.) δέν ήτο πρόσφορος.

Όύτω, μετά τήν προσχώρησιν εις τήν κοινοπολιτείαν και τής Πίνδου, άνέβησαν τόν όρεινόν όγκον τής Γκιώνας και έφθασαν εις τας παρά τήν Δρέμισαν πηγάς του ποταμού Δάρνου, τήν κοιλάδα του όποιου εύρον σχεδόν άκα-

ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ

- 1) Ιωάν. Π. Μακρήσ Λάρισα Δρχ. 300
- 2) Παν. Γρ. Κάντζος Άθήνα » 180
- 3) Βασ. Ιωάν. Λευκαδίτης Άθήνα » 100
- 4) Παναγ. Εύστρ. Τσακνισάς Καστέλλια » 100
- 5) Ιωάν. Γρηγ. Λυκαυγέρης Καστέλλια » 100
- 6) Γρηγόριος Ιωάν. Κάντζος Καστέλλια » 50
- 7) Ιωάν. Χ. Λυκαυγέρης Καστέλλια » 50
- 8) Ιωάν. Ηλ. Βέλλιος Λομμία » 100
- 9) Ζήτρος Κουδούνας Καστέλλια » 100
- 10) Εύθύμιος Σπ. Κουτρούμπας Άθήνα » 50
- Σύνολον » 1030

τοίητον. Τους όλίγους Καλλείς, Βωμεις, Υαίους, προσεταιρίσθησαν και άφομοίωσαν. Άπολυθούντες τόν ποσν του Δάρνου έφθασαν μέχρι των έκβολών του εις τόν Κορινθιακόν κόλπον, όπου έγκατεστάθησαν μονίμως. Έκει σταθεροποιηθέντες και άνακαλύψαντες τήν εύφοροτάτην κοιλάδα του Εύρώτα, κατεσκεύασαν τ' πλοία δια των όπείων πέρασαν, τ' 114 π.Χ., εις τήν Πελοπόννησον και εκ τής ναυπηγήσεως τούτων έλαβεν ή πόλις τ' όνομα Ναυπακτος, ή όποία έπαίξε σπουδαίωτατον ρόλον και κατά τους μετέπειτα χρόνους, ως ναυτικόν πολεμικόν έξορμητήριον.

Η έπικοινωνία τής μητροπόλεως μετά τής Λακεδαίμονος διεξήγετο δια μέσου τής Πίνδου, Υαίας, Αιγυτιού, Τεχίου, Οινεώνος, Ναυπάκτου.

Ο έδιος διάδρομος διετηρήθη και κατά τους χρόνους τής Φραγκοκρατίας, δια τήν έπικοινωνίαν των φρουρίων τής Ανατολικής Στερεάς Έλλάδος, Ζητοσυνίου, Ν. Πατρών, Βουδουνίσσης, Φυλακής, Σιδηροκάστρου, μετά των τής Δυτικής Στερεάς Έλλάδος, Λιδωρικίου, Βιτηνίτσης κ.λπ. δια μέσου του φρουρίου Γραβιάς, διότι ή Άμφισσα έγκατείτο υπό τήν Φράγκων. (Τό τέλος στο έπόμενο).